

התנא רבי יוסי (רבי יוסי בן חלפתא) 189 מחלוקות

<p>הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו יצא ר' יוסי אומר לא יצא קרא ולא דקדק באותיותיה ר' יוסי אומר יצא רבי יהודה אומר לא יצא הקורא למפרע לא יצא קרא וטעה יחזור למקום שטעה</p>	<p>ברכות טו:א</p>
<p>עבדים ושפחות אין מספידין אותן ר' יוסי אומר אם עבד כשר הוא אומרים עליו הוי איש טוב ונאמן ונהנה מיגיעו אמרו לו אם כן מה הנחת לכשרים</p>	<p>ברכות טז:ב</p>
<p>ראה פת ואמר כמה נאה פת זו ברוך המקום שבראה יצא ראה תאנה ואמר כמה נאה תאנה זו ברוך המקום שבראה יצא דברי ר' מאיר ר' יוסי אומר כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בברכות לא יצא ידי חובתו</p>	<p>ברכות מ:ב</p>
<p>הנפנה ביהודה לא יפנה מזרח ומערב אלא צפון ודרום ובגליל לא יפנה אלא מזרח ומערב ורבי יוסי מתיר שהיה ר' יוסי אומר לא אסרו אלא ברואה ובמקום שאין שם גדר ובזמן שהשכינה שורה וחכמים אוסרים חכמים היינו ת"ק</p>	<p>ברכות סא:ב</p>
<p>רבי יהודה אומר המקום ירחם עליך ועל חולי ישראל רבי יוסי אומר המקום ירחם עליך בתוך חולי ישראל</p>	<p>שבת יב:ב</p>
<p>המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני נכרים ומפני ליסטי' מפני רעה מפני החולה שיישן פטור כחס על הנר כחס על השמן כחס על הפתילה חייב רבי יוסי פוטר בכולן חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה פחם</p>	<p>שבת כט:ב</p>
<p>אין נותנין ביצה בצד המיחם בשביל שתתגלגל ולא יפקיענה בסודרין ור' יוסי מתיר ולא יטמיננה בחול ובאבק דרכים בשביל שתצלה מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סילון של צונן לתוך אמה של חמין אמרו להם חכמים אם בשבת כחמין שהוחמו בשבת ואסורין ברחיצה ובשתיה אם ביום טוב כחמין שהוחמו ביום טוב ואסורין ברחיצה ומותרין בשתיה</p>	<p>שבת לח:ב</p>
<p>חמור יוצא במרדעת בזמן שהיא קשורה בו זכרים יוצאין לבובין רחלות יוצאות שחוזות כבולות וכבונות העזים יוצאות צרורות רבי יוסי אוסר בכולן חוץ מן הרחלין הכבונות רבי יהודה אומר עזים יוצאות צרורות ליבש אבל לא לחלב</p>	<p>שבת נב:ב</p>
<p>הקיטע יוצא בקב שלו דברי ר' מאיר ורבי יוסי אוסר</p>	<p>שבת סה:ב</p>
<p>אין הקיטע יוצא בקב שלו דברי ר' מאיר ור' יוסי מתיר</p>	<p>שבת סז:א</p>
<p>תנו רבנן הוציא חצי גרוגרת וחזר והוציא חצי גרוגרת בהעלם אחד חייב בשתי העלמות פטור רבי יוסי אומר בהעלם אחד לרשות אחד חייב לשתי רשויות פטור</p>	<p>שבת פ:א</p>
<p>ת"ר מדרס כלי חרס טהור ר' יוסי אומר אף הספינה מאי קאמר אמר רב זביד הכי קאמר מדרס כלי חרס טהור ומגעו טמא וספינה של חרס טמאה כחנניא רבי יוסי אומר אף הספינה טהורה</p>	<p>שבת פד:א</p>
<p>ת"ר בששי בחדש ניתנו עשרת הדברות לישראל רבי יוסי אומר בשבעה בו</p>	<p>שבת פו:ב</p>
<p>אין עושין הילמי בשבת אבל עושה הוא את מי המלח וטובל בהן פתו ונותן לתוך התבשיל א"ר יוסי והלא הוא הילמי בין מרובה ובין מועט ואלו הן מי מלח המותרין נותן שמן לכתחלה לתוך המים או לתוך המלח</p>	<p>שבת קח:א</p>
<p>תנאי היא דתניא היו כתובין תרגום ובכל לשון מצילין אותן מפני הדליקה ר' יוסי אומר אין מצילין אותן מפני הדליקה</p>	<p>שבת קטו:א</p>
<p>מצילין מזון ג' סעודות הראוי לאדם הראוי לבהמה לבהמה כיצד נפלה דליקה בלילי שבת מצילין מזון ג' סעודות בשחרית מצילין מזון ב' סעודות במנחה מזון סעודה אחת ר' יוסי אומר לעולם מצילין מזון שלש סעודות</p>	<p>שבת קיז:ב</p>
<p>ולשם מוציא כל כלי תשמישו ולובש כל מה שיכול ללבוש ועוטף כל מה שיכול לעטוף ר' יוסי אומר י"ח כלים וחוזר ולובש ומוציא ואומר לאחרים בואו והצילו עמי</p>	<p>שבת קכ:א</p>
<p>תניא הרי שהיה שם כתוב לו על בשרו הרי זה לא ירחוץ ולא יסוך ולא יעמוד במקום הטינופת נזדמנה לו טבילה של מצוה כורך עליה גמי ויורד וטובל רבי יוסי אומר לעולם יורד וטובל כדרכו ובלבד שלא ישפוש</p>	<p>שבת קכב:</p>

התנא רבי יוסי (רבי יוסי בן חלפתא) 189 מחלוקות

<p>רבנן סברי טבילה בזמנה לאו מצוה ומהדרין ר' יוסי סבר טבילה בזמנה מצוה ולא מהדרין</p>	<p>שבת קכא:א</p>
<p>וסבר ר' יוסי טבילה בזמנה מצוה והתניא חזב והזבה המצורע והמצורעת בועל נדה וטמא מת טבילתן ביום נדה ויולדת טבילתן בלילה בעל קרי טובל והולך כל היום כולו ר' יוסי אומר מן המנחה ולמעלה אינו צריך לטבול ההיא ר' יוסי בר' יהודה היא דאמר דייה טבילה באחרונה</p>	<p>שבת קכא:א</p>
<p>כל כיסוי הכלים שיש להם בית אחיזה ניטלין בשבת א"ר יוסי בד"א בכיסוי קרקעות אבל בכיסוי הכלים בין כך ובין כך ניטלין בשבת</p>	<p>שבת קכז:ב</p>
<p>אין מילדין את הבהמה ביום טוב אבל מסעדין ומילדין את האשה בשבת וקורין לה חכמה ממקום למקום ומחללין עליה את השבת וקושרין את הטיבור רבי יוסי אומר אף חותכין וכל צרכי מילה עושין בשבת</p>	<p>שבת קכח:ב</p>
<p>ת"ר קושרין הטבור ר' יוסי אומר אף חותכין וטומנין השליא כדי שיחם הולד אמר רשב"ג בנות מלכים טומנות בספלים של שמן בנות עשירים בספוגים של צמר בנות עניים במוכין</p>	<p>שבת קכט:ב</p>
<p>דתנן בין שנראה בעליל ובין שלא נראה בעליל מחללין עליו את השבת רבי יוסי אומר נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת</p>	<p>שבת קלג:ב</p>
<p>אין שורין את החלתית לא בחמין ולא בצונן רבי יוסי אומר בחמין אסור בצונן מותר</p>	<p>שבת קמ:א</p>
<p>לחיין שאמרו גובהן עשרה טפחים ורחבן ועוביין כל שהוא ר' יוסי אומר רחבן ג' טפחים</p>	<p>עירובין יד:ב</p>
<p>ר' מאיר מטהר וכותבין עליו גיטי נשים ר' יוסי הגלילי פוסל</p>	<p>עירובין טו:ב</p>
<p>רבי אליעזר אומר אם היתה ארכה יתר על רחבה אפי' אמה אחת אין מטלטלין בתוכה רבי יוסי אומר אפילו ארכה פי שנים ברחבה מטלטלין בתוכה אמר רבי אלעאי שמעתי מרבי אלעזר ואפילו היא כבית כור וכן שמעתי ממנו אנשי חצר ששכח אחד מהן ולא עירב ביתו אסור מלהכניס ולהוציא לו אבל להם מותר וכן שמעתי ממנו שיוצאין בערקבלין בפסח וחזרתי על כל תלמידיו ובקשתי לי חבר ולא מצאתי</p>	<p>עירובין כג:א</p>
<p>דתניא הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל רבי מטמא רבי יוסי ברבי יהודה מטהר במאי קמיפלגי מ"ס אהל זרוק לאו שמיה אהל ומ"ס אהל זרוק שמיה אהל</p>	<p>עירובין לב:ב</p>
<p>תנא קמא סבר לה כרבי יוסי דאמר כל הכלים ניטלין בשבת חוץ ממסר הגדול ויתד של מחרישה ורבי אליעזר סבר לה כרבי נחמיה דאמר אפי' טלית אפי' תרווד אין ניטלין אלא לצורך תשמישן</p>	<p>עירובין לה:א</p>
<p>נתגלגל חוץ לתחום נפל עליו גל או נשרף תרומה ונטמאת מבעוד יום אינו עירוב משחשיכה הרי זה עירוב אם ספק ר"מ ר' יהודה אומרים הרי זה חמר גמל ר' יוסי ור"ש אומרים ספק עירוב כשר</p>	<p>עירובין לה:א</p>
<p>וכן שני מקוואות באחת יש בה ארבעים סאה ואחת אין בה ארבעים סאה וטבל באחת מהן ואינו יודע באיזה מהן טבל ספיקו טהור רבי יוסי מטמא קסבר ר"מ תחומין דאורייתא ניהו וסבר רבי מאיר תחומין דאורייתא</p>	<p>עירובין לה:ב</p>
<p>והתניא עם הארץ שאמר לחבר קח לי אגודה אחת של ירק או גלוסקא אחת אינו צריך לעשר דברי רבי יוסי וחכ"א צריך לעשר</p>	<p>עירובין לז:ב</p>
<p>דתנן היבמה לא תחלוץ ולא תתייבם עד שיהו לה שלשה חדשים וכן שאר כל הנשים לא ינשאו ולא יתארסו עד שיהו להן שלשה חדשים אחד בתולות ואחד בעולות אחד אלמנות ואחד גרושות אחד ארוסות ואחד נשואות ר' יהודה אומר נשואות יתארסו וארוסות ינשאו חוץ מארוסה שביהודה מפני שלבו גס בה ר' יוסי אומר כל הנשים יתארסו חוץ מן האלמנה מפני האיבול</p>	<p>עירובין מז:א</p>
<p>נתמעט האוכל מוסיף ומזכה ואין צריך להודיע נתוספו עליהן מוסיף ומזכה וצריך להודיע כמה הוא שיעורן בזמן שהן מרובין מזון שתי סעודות לכולם בזמן שהן מועטין כגרוגרת לכל אחד ואחד אמר ר' יוסי במה דברים אמורים בתחילת עירוב אבל בשירי עירוב כל שהוא ולא אמרו לערב בחצירות אלא כדי שלא לשכח את התינוקות</p>	<p>עירובין פ:ב</p>
<p>חצר שנפרצה לרה"ר משתי רוחותיה וכן בית שנפרץ משתי רוחותיו וכן מבוי שנטלו קורותיו או לחייו מותרים באותו שבת ואסורים לעתיד לבא דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר אם מותרין לאותו שבת מותרין לעתיד לבא ואם אסורין לעתיד לבא אסורין לאותו שבת</p>	<p>עירובין צד:א</p>

התנא רבי יוסי (רבי יוסי בן חלפתא) 189 מחלוקות

<p>והתנן היה אוכל דבילה בידיים מסואבות והכניס ידו לתוך פיו ליטול צרור רבי מאיר מטמא ורבי יוסי מטהר רבי יהודה אומר היפך בה טמא לא היפך בה טהור</p>	<p>עירובין צט:א</p>
<p>נגר שיש בראשו גלוסטרא רבי אליעזר אוסר ורבי יוסי מתיר</p>	<p>עירובין קא:ב</p>
<p>אמר רבא ואיתימא רבי יוחנן בבת אחת דברי הכל טמאין בזה אחר זה דברי הכל טהורין לא נחלקו אלא בבא להשאל עליו ועל חבריו רבי יוסי מדמי ליה לבת אחת ורבי יהודה מדמי ליה לזה אחר זה</p>	<p>פסחים יא:א</p>
<p>דתניא ל"ד שחל להיות בשבת מבערין את הכל מלפני השבת ושורפין תרומות טמאות תלויות וטהורות דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר טהורה בפני עצמה ותלויה בפני עצמה וטמאה בפני עצמה</p>	<p>פסחים כ:ב</p>
<p>ת"ר אין לותתין שעורין בפסח ואם לתת נתבקעו אסורות לא נתבקעו מותרות ר' יוסי אומר שורן בחומץ וחומץ צומתן</p>	<p>פסחים מ:א</p>
<p>דתניא ר"א אומר הציץ מרצה על אכילות רבי יוסי אומר אין הציץ מרצה על אכילות</p>	<p>פסחים עז:א</p>
<p>דתניא ר"א אומר הציץ מרצה על אכילות רבי יוסי אומר אין הציץ מרצה על אכילות</p>	<p>פסחים עח:א</p>
<p>תניא אחד זה ואחד זה מזין עליו כל שבעה מכל חטאות שהיו שם דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר אין מזין עליו אלא שלישי ושביעי בלבד</p>	<p>פסחים עח:א</p>
<p>ת"ר מנין שאין שוחטין את הפסח על היחיד ת"ל (דברים טז, ה) לא תוכל לזבוח את הפסח באחד דברי ר' יהודה ורבי יוסי אומר יחיד ויכול לאכלו שוחטין עליו עשרה ואין יכולין לאכלו אין שוחטין עליהן</p>	<p>פסחים צא:א</p>
<p>אין שוחטין את הפסח על היחיד דברי רבי יהודה ורבי יוסי מתיר ואפילו חבורה של מאה שאינן יכולין לאכול כזית אין שוחטין עליהן ואין עושין חבורת נשים ועבדים וקטנים</p>	<p>פסחים צא:א</p>
<p>אשה בראשון שוחטין עליה בפני עצמה ובשני עושין אותה טפילה לאחרים דברי ר' יהודה רבי יוסי אומר אשה בשני שוחטין עליה בפני עצמה ואין צ"ל בראשון ר"ש אומר אשה בראשון עושין אותה טפילה לאחרים בשני אין שוחטין עליה כל עיקר</p>	<p>פסחים צא:ב</p>
<p>דתניא לא יאכל אדם בערבי שבתות וימים טובים מן המנחה ולמעלה כדי שיכנס לשבת כשהוא תאוה דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר אוכל והולך עד שתחשך</p>	<p>פסחים צט:ב</p>
<p>תנו רבנן בני חבורה שהיו מסובין וקדש עליהן היום מביאין לו כוס של יין ואומר עליו קדושת היום ושני אומר עליו ברכת המזון דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר אוכל והולך עד שתחשך</p>	<p>פסחים קב:א</p>
<p>ישנו מקצתן יאכלו כולן לא יאכל ר' יוסי אומר נתנמנמו יאכלו נרדמו לא יאכלו הפסח אחר חצות מטמא את הידים הפגול והנותר מטמאין את הידים</p>	<p>פסחים קכ:ב</p>
<p>ת"ר (ויקרא כה, יא) יובל היא אע"פ שלא שמטו אע"פ שלא תקעו יכול אע"פ שלא שלחו ת"ל היא דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר יובל היא אע"פ שלא שמטו אע"פ שלא שלחו יכול אע"פ שלא תקעו ת"ל היא וכי מאחר שמקרא אחד מרבה ומקרא אחד ממעיט מפני מה אני אומר יובל היא אע"פ שלא שלחו ואין יובל אא"כ תקעו</p>	<p>ראש השנה ט:ב</p>
<p>דתנן אין נוטעין ואין מבריכין ואין מרכיבין ערב שביעית פחות מל' יום לפני ר"ה ואם נטע והבריך והרכיב יעקור דברי ר' אליעזר ר"י אומר כל הרכבה שאינה קולטת בג' ימים שוב אינה קולטת רבי יוסי ור"ש אומרים שתי שבתות</p>	<p>ראש השנה י:ב</p>
<p>תנאי היא דתניא הימים האלו הכתובין במגילת תענית בין בזמן שבית המקדש קיים בין בזמן שאין בהמ"ק קיים אסורין דברי ר"מ רבי יוסי אומר בזמן שבהמ"ק קיים אסורין מפני ששמחה היא להם אין בית המקדש קיים מותרין מפני שאבל הוא להם</p>	<p>ראש השנה יז:ב</p>
<p>בין שנראה בעליל בין שלא נראה בעליל מחללין עליו את השבת רבי יוסי אומר אם נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת מעשה שעברו יותר מארבעים זוג ועיכבם ר"ע בלוד שלח לו ר"ג אם מעכב אתה את הרבים נמצאת מכשילן לעתיד לבא</p>	<p>ראש השנה רא:ב</p>

התנא רבי יוסי (רבי יוסי בן חלפתא) 189 מחלוקות

<p>כל השופרות כשרים חוץ משל פרה מפני שהוא קרן אמר רבי יוסי והלא כל השופרות נקראו קרן שנאמר (יהושע ו, ה) במשוך בקרן היובל</p>	<p>ראש השנה רי-א</p>
<p>דתניא שומע שומע לעצמו ומשמיע משמיע לפי דרכו אמר רבי יוסי בד"א בשליח צבור אבל ביחיד לא יצא עד שיתכוין שומע ומשמיע</p>	<p>ראש השנה כז-א</p>
<p>אין מזכירין (זכרון מלכות ושופר) של פורענות מתחיל בתורה ומשלים בבניא ר' יוסי אומר אם השלים בתורה יצא אמר רב הונא ת"ש (דברים נ, ד) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד מלכות דברי ר' יוסי רבי יהודה אומר אינה מלכות (דברים ד, לט) וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו מלכות דברי ר' יוסי רבי יהודה אומר אינה מלכות (דברים ד, לה) אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו מלכות דברי ר' יוסי רבי יהודה אומר אינה מלכות</p>	<p>ראש השנה לר-א ראש השנה לר-ב</p>
<p>פקדונות הרי הן כזכרונות כגון (בראשית כא, א) והשם פקד את שרה וכגון (שמות ג, טז) פקוד פקדתי אתכם דברי ר' יוסי רבי יהודה אומר אינן כזכרונות</p>	<p>ראש השנה לר-ב</p>
<p>תהלים כד, ז שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מי (הוא) זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור ה' גבור מלחמה שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה ראשונה שתיים שלש דברי ר' יוסי רבי יהודה אומר ראשונה אחת שניה שתיים</p>	<p>ראש השנה לר-ב</p>
<p>יום תרועה יהיה לכם אומרה עם השופרות דברי רבי יוסי רבי יהודה אומר אינו אומרה כל עיקר</p>	<p>ראש השנה לר-ב ראש השנה לר-ב</p>
<p>תהלים מז, ז זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו כי מלך כל הארץ אלהים שתיים דברי ר' יוסי רבי יהודה אומר אחת ושיון (תהלים מז, ט) במלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו שהיא אחת זכרון שיש בו תרועה כגון (ויקרא כג, כד) שבתון זכרון תרועה מקרא קדש אומרה עם הזכרונות ואומרה עם השופרות דברי ר' יוסי רבי יהודה אומר אינו אומרה אלא עם הזכרונות</p>	<p>ראש השנה לר-ב</p>
<p>דתניא (ויקרא א, ב) דבר אל בני ישראל בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות דברי רבי יהודה רבי יוסי ורבי שמעון אומרים נשים סומכות רשות</p>	<p>ראש השנה לנ-א</p>
<p>דתניא בששה בחודש ניתנה תורה לישראל רבי יוסי אומר בשבעה בו מאן דאמר בששה בששה ניתנה ובשבעה עלה דכתיב (שמות כד, טז) ויקרא אל משה ביום השביעי מאן דאמר בשבעה בשבעה ניתנה ובשבעה עלה [דכתיב ויקרא אל משה ביום השביעי] רבי יוסי הגלילי סבר לה כתנא קמא דאמר בששה בחודש ניתנה תורה הלכך זה היה מעשה אחר עשרת הדברות (שמות כד, טז) וישכון כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים למשה ויקרא אל משה ביום השביעי לקבולי שאר תורה</p>	<p>יומא ד:ב</p>
<p>בהא קמיפלגי רבי מאיר סבר מקשינן הזאה לטבילה ור' יוסי סבר לא מקשינן הזאה לטבילה ורבי חנינא סגן הכהנים אי מקיש הזאה לטבילה אפילו כהן ביוה"כ נמי אי לא מקיש הזאה לטבילה אפי' כהן השורף את הפרה נמי לא</p>	<p>יומא ח:א</p>
<p>דכולי עלמא הני תנאי סברי טומאה דחוויה היא בציבור והכא בהא קמיפלגי ר"מ סבר אמרינן טבילה בזמנה מצוה ורבי יוסי סבר לא אמרינן טבילה בזמנה מצוה</p>	<p>יומא ח:א</p>
<p>מאי לאו בהא קא מיפלגי ר"מ סבר טומאה דחוויה היא בציבור ור' יוסי סבר טומאה היתר היא בציבור</p>	<p>יומא ח:א</p>
<p>דתניא אחד זה ואחד זה מזין עליו כל שבעה מכל חטאות שהיו שם דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר אין מזין עליו אלא שלישי ושביעי בלבד ר' חנינא סגן הכהנים אומר כהן השורף את הפרה מזין עליו כל שבעה כה"ג ביוה"כ אין מזין עליו אלא שלישי ושביעי</p>	<p>יומא ח:א</p>
<p>ת"ר אירע בו פסול ומינו אחר תחתיו ראשון חוזר לעבודתו שני כל מצות כהונה גדולה עליו דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר ראשון חוזר לעבודתו שני אינו ראוי לא לכ"ג ולא לכהן הדיוט</p>	<p>יומא י:ב</p>
<p>דתניא היה עומד ומקריב על גבי המזבח ושמע שמת לו מת מניח עבודתו ויוצא דברי ר' יהודה רבי יוסי אומר יגמור</p>	<p>יומא י:ג</p>
<p>ת"ר כיצד דרך הלוחו הראש והרגל החזה והגרה ושתי ידים ושתי דפנות העוקץ והרגל ר' יוסי אומר דרך הפשטו היה קרב כיצד דרך הפשטו הראש והרגל העוקץ והרגל ושתי דפנות ושתי הידים החזה והגרה ר"ע אומר דרך ניתוחו היה קרב כיצד דרך ניתוחו הראש והרגל ושתי ידים החזה והגרה ושתי דפנות והעוקץ והרגל</p>	<p>יומא כה:ב</p>

התנא רבי יוסי (רבי יוסי בן חלפתא) 189 מחלוקות

<p>יומא מג:ב בכל יום היו שם ארבע מערכות והיום חמש דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר בכל יום שלש והיום ארבע רבי יהודה אומר בכל יום שתיים והיום שלש</p>	<p>יומא מג:ב בכל יום היה חותה בשל כסף ומערה בתוך של זהב והיום חותה בשל זהב ובה היה מכניס בכל יום חותה בשל ארבעת קבין ומערה לתוך שלשת קבין והיום חותה בשלשת קבין ובה היה מכניס ר' יוסי אומר בכל יום חותה בשל סאה ומערה בתוך שלשת קבין והיום חותה בשלשת קבין ובה היה מכניס בכל יום</p>
<p>יומא מה:א תנו רבנן בכל יום היו שתיים מערכות והיום שלש אחת מערכה גדולה ואחת מערכה שניה של קטורת ואחת שמוסיפין בו ביום דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר בכל יום שלש והיום ארבע אחת של מערכה גדולה ואחת מערכה שניה של קטורת ואחת של קיום האש ואחת שמוסיפין בו ביום</p>	<p>יומא נא:ב היה מהלך בהיכל עד שמגיע לבין שתי הפרוכת המבדילות בין הקדש ובין קדש הקדשים וביניהן אמה ר' יוסי אומר לא היתה שם אלא פרוכת אחת בלבד שנאמר (שמות כו, לג) והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים</p>
<p>יומא עח:ב הקיטע יוצא בקב שלו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אוסר</p>	<p>יומא פח:א נזדמנה לו טבילת מצוה כורך עליו גמי ויורד וטובל אומר רבי יוסי אומר יורד וטובל כדרכו ובלבד שלא ישפשוף</p>
<p>יומא פח:א בעל קרי טובל והולך כל היום כולו ר' יוסי אומר מן המנחה ולמעלה אין יכול לטבול לא קשיא הא דצלי תפלת נעילה הא דלא צלי</p>	<p>יומא פח:א דתניא כל חייבי טבילות טובלין כדרכן ביום הכפורים נדה ויולדת טובלות כדרכן בלילי יוה"כ בעל קרי טובל והולך עד המנחה רבי יוסי אומר כל היום כולו</p>
<p>יומא פח:א מאי טעמייהו דרבנן קא סברי רבנן טבילה בזמנה מצוה מכלל דר' יוסי סבר לאו מצוה</p>	<p>סוכה ד:א דתנן בית שמילאהו תבן או צרורות וביטלו מבוטל ביטלו אין לא ביטלו לא ותני עלה רבי יוסי אומר תבן ואין עתיד לפנותו הרי הוא כעפר סתם ובטל עפר ועתיד לפנותו הרי הוא כסתם תבן ולא בטיל</p>
<p>סוכה יד:א והתנן כל ידות האוכלין שבססן בגורן טהורות ור' יוסי מטמא</p>	<p>סוכה טז:א המשלשל דפנות מלמעלה למטה אם גבוה מן הארץ שלשה טפחים פסולה מלמטה למעלה אם גבוה עשרה טפחים כשרה רבי יוסי אומר כשם שמלמטה למעלה עשרה טפחים כך מלמעלה למטה עשרה טפחים</p>
<p>סוכה לא:ב ת"ש ובגדול כדי שיאחזו שנים בידו אחת דברי ר' יהודה רבי יוסי אומר אפילו אחד בשתי ידיו מאי טעמא לאו משום דבעי הדר לא כיון דאמר רבה לולב בימין ואתרוג בשמאל</p>	<p>סוכה לד:ב ובגדול כדי שיאחזו שנים בידו דברי ר' יהודה ורבי יוסי אומר אפי' אחד בשתי ידיו</p>
<p>סוכה מ:א דתניא אין מוסרין פירות שביעית לא למשרה ולא לכבוסה ר' יוסי אומר מוסרין מ"ט דת"ק דאמר קרא לאכלה ולא למשרה ולא לכבוסה מ"ט דרבי יוסי אמר קרא לכם לכם לכל צרכיכם ואפילו למשרה ולכבוסה</p>	<p>סוכה נב:ב אמר רב יוסף מחלוקת בשיר של קרבן דר' יוסי סבר עיקר שירה בכלי ועבודה היא ודוחה את השבת ורבנן סברי עיקר שירה בפה ולא עבודה היא ואינה דוחה את השבת אבל שיר של שואבה דברי הכל שמחה היא ואינה דוחה את השבת</p>
<p>סוכה נא:א כתנאי (דתניא) עבדי כהנים היו דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר משפחת בית הפגרים ומשפחת בית ציפריא ומאמאום היו שהיו משיאין לכהונה</p>	<p>ביצה טו:א תניא ר' יהודה מתיר בשחור ואוסר בלבן מפני שצריך ביצת הגיר ר' יוסי אוסר בשחור מפני שצריך לצחצחו</p>
<p>ביצה לא:א מביאין עצים מן השדה מן המכונס ומן הקרפף אפי' מן המפוזר איזהו קרפף כל שסמוך לעיר דברי ר' יהודה ר' יוסי אומר כל שנכנסין לו בפותחת ואפילו בתוך תחום שבת</p>	<p>ביצה לא:א מביאין עצים מן השדה מן המכונס ומן הקרפף אפי' מן המפוזר איזהו קרפף כל שסמוך לעיר דברי ר' יהודה ר' יוסי אומר כל שנכנסין לו בפותחת ואפילו בתוך תחום שבת</p>

התנא רבי יוסי (רבי יוסי בן חלפתא) 189 מחלוקות

תענית י:ב	תנו רבנן לא כל הרוצה לעשות עצמו יחיד עושה תלמיד עושה דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר עושה וזכור לטוב לפי שאין שבח הוא לו אלא צער הוא לו
תענית יד:א	דתניא על אלו מתריעין בשבת על עיר שהקיפוה גייס או נהר ועל ספינה המטורפת בים ר' יוסי אמר לעזרה אבל לא לצעקה
תענית טו:ב	כל הכתוב במגילת תענית דלא למספד לפניו אסור לאחריו מותר רבי יוסי אומר לפניו ולאחריו אסור דלא להתענאה לפניו ולאחריו מותר ר' יוסי אומר לפניו אסור לאחריו מותר
תענית טו:ב	אין גזרין תענית על הצבור בתחילה בחמישי שלא להפקיע השערים אלא שלש תעניות הראשונות שני וחמישי ושני ושלש שניות חמישי שני וחמישי ר' יוסי אומר כשם שאין הראשונות בחמישי כך לא שניות ולא אחרונות
תענית כח:א	תנא בני פחת מואב בן יהודה הן הן בני דוד בן יהודה דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר הן הן בני יואב בן צרויה
תענית כח:א	תנא בני פחת מואב בן יהודה הן הן בני דוד בן יהודה דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר הן הן בני יואב בן צרויה
תענית כח:ב	דתניא בששה לחדש ניתנו עשרת הדברות לישראל רבי יוסי אומר בשבעה בו מאן דאמר בששה ניתנו בששה ניתנו ובשבעה עלה משה מ"ד בשבעה בשבעה ניתנו ובשבעה עלה משה
מגילה ד:ב	דתניא חל להיות בערב שבת מוקפין וכפרים מקדימין ליום הכניסה ועיירות גדולות קורין בו ביום רבי יוסי אומר אין מוקפין קודמין לעיירות אלא אלו ואלו קורין בו ביום
מגילה ט:ב	דתניא אירע בו פסול ומינו כהן אחר תחתיו ראשון חוזר לעבודתו שני כל מצות כהונה גדולה עליו דברי ר' מ' רבי יוסי אומר ראשון חוזר לעבודתו שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט
מגילה יט:ב	דתנן הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו יצא רבי יוסי אומר לא יצא
מועד קטן ז:א	תניא דבי מאיר אומר רואין את הנגעים להקל אבל לא להחמיר רבי יוסי אומר לא להקל ולא להחמיר שאם אתה נזקק לו להקל נזקק לו אף להחמיר אמר רבי נראין דברי רבי מאיר במוסגר ודברי רבי יוסי במוחלט
מועד קטן ח:א	ועוד אמר ר' מאיר מלקט אדם עצמות אביו ואמו מפני ששמחה היא לו ר' יוסי אומר אבל הוא לו לא יעורר אדם על מתו ולא יספידנו קודם לרגל שלשים יום
מועד קטן י:א	מסרגין את המטה ואין צריך לומר שממתחין דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר ממתחין אבל לא מסרגין ו"א אין ממתחין כל עיקר
מועד קטן יא:ב	מי שהפך את זיתיו ואירעו אבל או אונס או שהטעוהו פועלים טוען קורה ראשונה ומניחה לאחר המועד דברי ר' יהודה רבי יוסי אומר זולף וגומר וגף כדרכו
מועד קטן יב:א	וכן מי שהיה יינו בתוך הבור ואירעו אבל או אונס או שהטעוהו זולף וגומר וגף כדרכו דברי ר' יוסי רבי יהודה אומר עושה לו לימודים בשביל שלא יחמיץ
מועד קטן יג:ב	מוכרין בצנעה וכו': אבעיא להו הן החמירו על עצמן דלא הוו עבדי כלל או דלמא דהוו עבדי בצנעה ת"ש מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצנעה לצורך המועד ר' יוסי אומר תגרי טבריא הן החמירו על עצמן שלא יהו מוכרין כל עיקר
מועד קטן יג:ב	דשושי חילקא טרגיס וטיסני דוששין בצנעה לצורך המועד ר' יוסי אומר דשושי ציפורי הן החמירו על עצמן שלא יהו דוששין כל עיקר
מועד קטן יג:ב	צדי חיות ועופות ודגים צדין בצנעה לצורך המועד רבי יוסי אומר צדי עכו הן החמירו על עצמן שלא יהו צדין כל עיקר

התנא רבי יוסי (רבי יוסי בן חלפתא) 189 מחלוקות

מועד קטן י"ז:ב	וכשם שאמרו אבל אסור לגלח בימי אבלו כך אסור ליטול צפורנים בימי אבלו דברי רבי יהודה ו רבי יוסי מתיר אמר עולא הלכה כרבי יהודה באבל והלכה כרבי יוסי במועד שמואל אמר
מועד קטן י"ז:ב	ת"ר כשם שאמרו אסור לגלח במועד כך אסור ליטול צפורנים במועד דברי ר' יהודה ו רבי יוסי מתיר
חגיגה כ"ד:ב	דתניא יד נגובה מטמא את חבירתה לטמא בקדש אבל לא לתרומה דברי רבי ר' יוסי בר' יהודה אומר אותה יד לפסול אבל לא לטמא
יבמות לב:א	שני אחין נשואין שתי אחיות ומת אחד מהן ואחר כך מתה אשתו של שני הרי זו אסורה עליו עולמית הואיל ונאסרה עליו שעה אחת גמ' פשיטא השתא ומה התם דלא מידחיא מהאי ביתא לגמרי אמרת לא הכא דקא מידחיא מהאי ביתא לגמרי לא כ"ש תנא הא תנא ברישא והך חזיא להיתירא ושריא והדר חזיא לאיסורא ואידי דחביבה ליה אקדמה ומשנה לא זזה ממקומה ת"ר בא עליה חייב עליה משום אשת אח ומשום אחות אשה דברי רבי יוסי ו רבי שמעון אומר אינו חייב אלא משום אשת אח בלבד
יבמות לג:ב	זר ששימש בשבת ובעל מום ששימש בטומאה יש כאן משום זרות ומשום שבת ומשום בעל מום ומשום טומאה דברי רבי יוסי ו ר"ש אומר אין כאן אלא משום זרות ובעל מום בלבד
יבמות לה:א	דתניא הגיורת והשבוייה והשפחה שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו צריכות להמתין ג' חדשים דברי רבי יהודה ו רבי יוסי מתיר ליארס ולינשא מיד
יבמות מא:א	היבמה לא תחלוץ ולא תתייבם עד שיש לה שלשה חדשים וכן כל שאר הנשים לא יתארסו ולא ינשאו עד שיהו להן שלשה חדשים אחד בתולות ואחד בעולות אחד גרושות ואחד אלמנות אחד נשואות ואחד ארוסות רבי יהודה אומר הנשואות יתארסו והארוסות ינשאו חוץ מן הארוסות שביהודה מפני שלבו גס בה ר' יוסי אומר כל הנשים יתארסו חוץ מן האלמנה מפני האיבול
יבמות מו:ב	לפיכך מטבילין גר בשבת דברי ר' יהודה ו רבי יוסי אומר אין מטבילין אמר מר לפיכך מטבילין גר בשבת
יבמות מו:ב	דתניא הרי שבא ואמר מלתי ולא טבילתי מטבילין אותו ומה בכך דברי ר' יהודה ו רבי יוסי אומר אין מטבילין
יבמות מח:ב	חנניא בנו של רבן גמליאל אומר מפני מה גרים בזמן הזה מעונין ויסורין באין עליהן מפני שלא קיימו שבע מצות בני נח רבי יוסי אומר גר שנתגייר כקטן שנולד דמי אלא מפני מה מעונין לפי שאין בקיאים בדקדוקי מצות כישראל
יבמות ס:א	תנו רבנן אחותו ארוסה רבי מאיר ו ר' יהודה אומרים מטמא לה רבי יוסי ו רבי שמעון אומרים אין מטמא לה אנוסה ומפותה ד"ה אין מטמא לה
יבמות סז:א	בת ישראל שניסת לכהן ומת והניחה מעוברת לא יאכלו עבדיה בתרומה מפני חלקו של עובר שהעובר פוסל ואינו מאכיל דברי ר' יוסי ו אמרו לו מאחר שהעדת לנו על בת ישראל לכהן אף בת כהן לכהן ומת והניחה מעוברת לא יאכלו עבדיה בתרומה מפני חלקו של עובר
יבמות סח:א	רבי יוסי אומר כל שזרעו פסול פוסל כל שאין זרעו פסול אינו פוסל רשב"ג אומר כל שאתה נושא בתו אתה נושא אלמנתו וכל שאין אתה נושא בתו אי אתה נושא אלמנתו
יבמות סט:א	מאי איכא בין ר' יוסי לרבן שמעון בן גמליאל אמר עולא גר עמוני ומואבי איכא בינייהו ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה רבי יוסי סבר מה כהן גדול באלמנה שזרעו פסול ופוסל אף כל שזרעו פסול פוסל רשב"ג סבר מה כהן גדול באלמנה שכל זרעו פסול ופוסל אף שכל זרעו פסול ופוסל לאפוקי עמוני ומואבי דאין כל זרעו פסול דאמר מר עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית
יבמות סט:א	אמר ר' יוחנן מצרי שני ואדומי שני איכא בינייהו ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה ת"ק סבר מה כ"ג באלמנה שביאתו בעבירה ופוסל אף האי נמי פוסל רבי יוסי סבר ככהן גדול מה כהן גדול שזרעו פסול ופוסל אף כל שזרעו פסול פוסל רשב"ג סבר מה כהן גדול שזרעו פוסל לאפוקי מצרי שני דאין זרעו פסול דכתיב (דברים כג, ט) בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל השם
יבמות פא:א	סריס חמה כהן שנשא בת ישראל מאכילה בתרומה רבי יוסי ו ר"ש אומרים אנדרוגינוס כהן שנשא בת ישראל מאכילה בתרומה ר' יהודה אומר טומטום שנקרע ונמצא זכר לא יחלוץ מפני שהוא כסריס אנדרוגינוס נושא אבל לא נישא ר' אליעזר אומר אנדרוגינוס חייבין עליו סקילה כזכר

התנא רבי יוסי (רבי יוסי בן חלפתא) 189 מחלוקות

יבמות פג:א	דתנן המסכך גפנו על גבי תבואתו של חברו הרי זה קדש וחייב באחריותו דברי רבי מאיר רבי יוסי ו רבי שמעון אומרים אין אדם אוסר דבר שאינו שלו
יבמות פז:ב	ויורשין של זה יורשין את כתובתה ואם מתו אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין ר' יוסי אומר כתובתה על נכסי בעלה הראשון רבי אלעזר אומר הראשון זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה רבי שמעון אומר ביאתה או חליצתה מאחיו של ראשון פוטרת צרתה ואין הולד ממנו ממזר
יבמות צד:א	מ י שהלכה אשתו למדה"י באו ואמרו לו מתה אשתך ונשא את אחותה ואח"כ באת אשתו מותרת לחזור לו ומותר בקרובות שניה ושניה מותרת בקרוביו ואם מתה ראשונה מותר בשניה אמרו לו מתה אשתו ונשא את אחותה ואחר כך אמרו לו קיימת היתה ומתה הולד ראשון ממזר והאחרון אין ממזר ר' יוסי אומר כל שפוסל ע"י אחרים פוסל ע"י עצמו וכל שאין פוסל ע"י אחרים אינו פוסל ע"י עצמו
יבמות צט:ב	דתניא אין חולקין תרומה לעבד אא"כ רבו עמו דברי ר' יהודה ר' יוסי אומר יכול שיאמר אם כהן אני תנו לי בשביל עצמי ואם עבד כהן אני תנו לי בשביל רבי
יבמות קא:ב	דתנן סמיכת זקנים ועגלה ערופה בשלשה דברי ר' יוסי רבי יהודה אומר בחמשה החליצה והמיואנין בשלשה
יבמות קיא:ב	דתניא טענת בתולים כל שלשים יום דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר נסתרה לאלתר לא נסתרה אף לאחר כמה שנים
כתובות כח:ב	דתניא אין חולקין תרומה לעבד אלא אם כן רבו עמו דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר יכול הוא שיאמר אם כהן אני תנו לי בשביל עצמי ואם עבד כהן אני תנו לי בשביל רבי
כתובות לז:א	וצריכה להמתין ג' חדשים דברי ר' יהודה רבי יוסי מתיר ליארס ולינשא מיד
כתובות לז:א	ותניא אנוסה ומפוחה צריכות להמתין ג' חדשים דברי ר' יהודה רבי יוסי מתיר ליארס ולינשא מיד
כתובות לז:א	דתניא הגיורת והשבוייה והשפחה שנפדו ושנתגירו ושנשתחררו יתירות על בנות ג' שנים ויום אחד צריכות להמתין ג' חדשים דברי ר' יהודה רבי יוסי מתיר ליארס ולינשא מיד
כתובות לז:א	והתניא הגיורת שנתגירה וראתה דם ר' יהודה אומר דיה שעתה ר' יוסי אומר הרי היא ככל הנשים ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה
כתובות נו:א	והתנן מי שפרע מקצת חובו רבי יהודה אומר יחליף רבי יוסי אומר יכתוב לו שובר
כתובות נו:ב	תניא רבי מאיר אומר כל הפוחת לבתולה ממאתים ולאמנה ממנה הרי זו בעילת זנות רבי יוסי אומר רשאי רבי יהודה אומר רצה כותב לבתולה שטר של מאתים והיא כותבת לו התקבלתי ממך מנה ולאמנה מנה והיא כותבת לו התקבלתי ממך חמשים זוז
כתובות ס:ב	דתניא הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה או שהיה לה כעס בבית בעלה או שהיה בעלה חבוש בבית האסורין או שהלך בעלה למדינת הים או שהיה בעלה זקן או חולה או שהיתה עקרה וזקנה איילונית וקטנה והמפלת אחר מיתת בעלה ושאינה ראויה לילד כולן צריכות להמתין שלשה חדשים דברי ר"מ רבי יוסי מתיר ליארס ולינשא מיד
כתובות סט:ב	ת"ר המשליש מעות לחתנו ליקח מהן שדה לבתו והיא אומרת יתנו לבעלי מן הנשואין הרשות בידה מן האירוסין יעשה השליש מה שהושלש בידו דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר הגדולה בין מן הנשואין ובין מן האירוסין הרשות בידה קטנה בין מן הנשואין בין מן האירוסין יעשה השליש מה שהושלש בידו
כתובות סט:ב	המשליש מעות לבתו והיא אומרת נאמן בעלי עלי יעשה השליש מה שהושלש בידו דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר וכי אינה אלא שדה והיא רוצה למוכרה הרי היא מכורה מעכשיו בד"א בגדולה אבל בקטנה אין מעשה קטנה כלום
כתובות ע:א	המדיר את אשתו שלא תתקשט באחד מכל המינין יוציא ויתן כתובה ר' יוסי אומר בעניות שלא נתן קצבה ובעשירות שלשים יום
כתובות צו:ב	מאי לאו בהא קמיפלגי לר' יהודה דאמר בעי לפרושי סבר נכסי בחזקת יתמי קיימי ועל האלמנה להביא ראיה ורבי יוסי סבר לא בעי לפרושי נכסי בחזקת אלמנה קיימי ועל היתומים להביא ראיה

התנא רבי יוסי (רבי יוסי בן חלפתא) 189 מחלוקות

כתנאי מוכרת וכותבת אלו למזונות מכרתי ואלו לכתובה מכרתי דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר מוכרת וכותבת סתם וכן כחה יפה	כתובות צו:ב
כדתניא הוסיפו לו אחת יתירה הכל לשליח דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר חולקין	כתובות צח:ב
היה מהלכין בדרך ואין לו מה יאכל נותן לאחד לשום מתנה והלה מותר בה אם אין עמהם אחר מניח על הסלע או על הגדר ואומר הרי הן מופקרים לכל מי שיחפוץ והלה נוטל ואוכל ור' יוסי אוסר	נדריים מג:א
הנודר מן החלב מותר בקום ור' יוסי אוסר	נדריים נא:ב
מן הכרוב אסור באיספרגוס מן האיספרגוס מותר בכרוב מן הגריסין אסור במקפה ורבי יוסי מתיר	נדריים נג:ב
מן המקפה מותר בגריסין מן המקפה אסור בשום ור' יוסי מתיר	נדריים נג:ב
מן השום מותר במקפה מן העדשים אסור באשישים ר' יוסי מתיר	נדריים נג:ב
קונם יין שאני טועם היום אינו אסור אלא עד שתחשך שבת זו אסור בכל השבת ושבת שעברה חדש זה אסור בכל החדש ור"ח להבא שנה זו אסור בכל השנה וראש השנה לעתיד לבא שבוע זה אסור בכל השבוע ושביעית שעברה ואם אמר יום אחד שבת אחת חדש אחד שנה אחת שבוע אחד אסור מיום ליום עד הפסח אסור עד שיגיע עד שיהא אסור עד שיצא עד לפני הפסח רבי מאיר אומר אסור עד שיגיע רבי יוסי אומר אסור עד שיצא	נדריים ס:א
עד הפסח אסור כו':למימרא דרבי מאיר סבר לא מעייל איניש נפשיהלספיקא ורבי יוסי סבר מעייל איניש נפשיה לספיקא	נדריים סא:א
דרבי יהודה ורבנן (ויקרא כה, י) וקדשתם את שנת החמשים שנה שנת החמשים אתה מונה ואי אתה מונה שנת חמשים ואחת מכאן אמרו יובל אינו עולה למנין שבוע רבי יהודה אומר יובל עולה למנין שבוע לספיקא ורבי יוסי סבר מעייל איניש נפשיה לספיקא	נדריים סא:א
מי שיש לו שתי כיתי בנות משתי נשים ואמר קדשתי את בתי הגדולה ואיני יודע אם גדולה שבגדולות אם גדולה שבקטנות ואם קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולה שבקטנות כולן אסורות דברי ר"מ חוץ מן הקטנה שבקטנות רבי יוסי אומר כולן מותרות חוץ מן הגדולה שבגדולות	נדריים סא:ב
ה הכלל כל שזמנו קבוע ואמר עד לפני ר"מ אומר עד שיצא ורבי יוסי אומר עד שיגיע	נדריים סא:ב
איזוהי זמנה של רביעה הבכירה בג' בינונית בשבעה אפילה בעשרים ושלושה דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בשבעה ובשבעה עשר ובעשרים ושלושה רבי יוסי אומר בשבעה עשר ובעשרים ושלושה ובחודש כסליו	נדריים סג:א
ר' יהודה אומר קונם יין שאיני טועם עד שיהא הפסח לא נתכוון זה אלא עד ליל פסח עד שעה שדרך בני אדם לשתות יין אמר קונם בשר שאיני טועם עד שיהא הצום אינו אסור אלא עד לילי צום שלא נתכוון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכול בשר ר' יוסי בנו אומר קונם שום שאני טועם עד שתהא שבת אינו אסור אלא עד לילי שבת שלא נתכוון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכול	נדריים סג:ב
תא שמע מפלוגתא דרבי מאיר ורבי יוסי דתנן הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים הרי זו תמורת עולה דברי רבי מאיר ורבי יוסי אומר אם לכך נתכוין מתחלה הואיל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחד דבריו קיימין	נדריים סט:ב
ואלו נדרים שהוא מפר דברים שיש בהן ענוי נפש אם ארחץ ואם לא ארחץ אם אתקשט ואם לא אתקשט אמר רבי יוסי אין אלו נדרי ענוי נפש ואלו הן נדרי ענוי נפש אמרה קונם פירות העולם עלי הרי זה יכול להפר פירות מדינה זו עלי יביא לה ממדינה אחרת פירות חנווני זה עלי אינו יכול להפר ואם לא היתה פרנסתו אלא ממנו הרי זה יפר דברי רבי יוסי	נדריים עט:א
מאי לאו בהא קמיפלגי דרבי סבר טובת הנאה ממון ורבי יוסי בר רבי יהודה סבר טובת הנאה אינה ממון	נדריים פה:א
ר' נהוראי אומר מגלח אחת לל' יום רבי יוסי אומר מגלח מערב שבת לערב שבת שכן מצינו בבני מלכים שמגלחים מע"ש לע"ש	נזיר ה:א

התנא רבי יוסי (רבי יוסי בן חלפתא) 189 מחלוקות

נזיר ל:ב	אבל מי שהיה הוא ואביו נזירים והפריש אביו מעות לנזירותו ומת הרי אלו יפלו לנדבה דברי ר' יוסי ר' אליעזר ור' מאיר ורבי יהודה אמרו זה הוא שמגלח על מעות אביו
נזיר לד:ב	אלו הן חרצנים ואלו הן זגים החרצנים אלו החיצונים הזגים אלו הפנימים דברי ר' יהודה רבי יוסי אומר שלא תטעה כזוג של בהמה החיצון זוג והפנימי עינבל: גמ' שלשה מינין אסורין בנזיר הטומאה כו': היוצא מן הגפן אין גפן עצמו לא מתנן' דלא כר"א דתניא רב
נזיר סב:ב	עבר מכנגד פניו ר"מ אומר לא ישתה ורבי יוסי אומר ישתה
נזיר סו:א	דתניא שכתב זרע של זב מטמא במשא כל מעת לעת ור' יוסי אומר יומו
סוטה ז:א	דתניא (במדבר ה, טו) והביא האיש את אשתו אל הכהן מן התורה האיש מביא את אשתו אבל אמרו חכמים מוסרין לו שני תלמידי חכמים שמא יבא עליה בדרך רבי יוסי אומר בעלה נאמן עליה מקל וחומר ומה נדה שהיא בכרת בעלה נאמן עליה סוטה שהיא בלאו לא כ"ש
סוטה יז:א	ר"מ סבר אלות ממש האלות לרבות קללות הבאות מחמת ברכות אלה למעוטי קללות שבמשנה תורה האלה למעוטי צוואות וקבלות אמן ורבי יוסי כולוהו כדקאמרת את לרבות צוואות וקבלות
סוטה יז:א	בא לו לכתוב את המגילה מאיזה מקום הוא כותב (במדבר ה, יט) מואם לא שכב איש וגו' ואת כי שטית תחת אישך ואינו כותב והשביע הכהן את האשה וכותב יתן ה' אותך לאלה ולשבועה ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפיל ירך ואינו כותב ואמרה האשה אמן אמן רבי יוסי אומר לא היה מפסיק ר' יהודה אומר כל עצמו אינו כותב אלא יתן ה' אותך לאלה ולשבועה וגו' ובאו המים המאררים האלה במעיך וגו' ואינו כותב ואמרה האשה אמן אמן
סוטה כז:א	ת"ר איש מה ת"ל איש איש לרבות אשת חרש ואשת שוטה ואשת שעמום ושהלך בעלה למדינת הים ושהיה חבוש בבית האסורין שב"ד מקנין להן לפוסלן מכתובתן יכול אף להשקותן ת"ל (במדבר ה, טו) והביא האיש את אשתו ר' יוסי אומר אף להשקותה ולכשיצא בעלה מבית האסורין ישקנה
סוטה כז:א	במאי קא מיפלגי רבנן סברי בעינן וקינא והביא ור' יוסי סבר לא בעינן וקינא והביא
גיטין כה:ב	דתניא הלוקח יין מבין הכותים אומר שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה עשרה מעשר ראשון תשעה מעשר שני ומיחל ושותה מיד דברי ר"מ רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון אסורין
גיטין נד:ב	דתנן נטיעה של ערלה ושל כלאי הכרם שנתערבו בנטיעות אחרות הרי זה לא ילקט ואם ליקט יעלו באחד ומאתים ובלבד שלא יתכוין ללקט ר' יוסי אומר אף המתכוין ללקט יעלו באחד ומאתים
גיטין סו:ב	אמר לשנים תנו גט לאשתי או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו אמר לשלשה תנו גט לאשתי הרי אלו יאמרו לאחרים ויכתבו מפני שעשאן ב"ד דברי ר"מ וזו הלכה העלה רבי חנינא איש אונו מבית האסורין מקובל אני באומר לשלשה תנו גט לאשתי שיאמרו לאחרים ויכתבו מפני שעשאן ב"ד אמר רבי יוסי נומינו לשליח אף אנו מקובלין שאפי' אמר לב"ד הגדול שבירושלים תנו גט לאשתי שילמדו ויכתבו ויתנו
גיטין עא:ב	אמרו לו נכתוב גט לאשתך ואמר להן כתובו אמרו לסופר וכתב ולעדים וחתמו וע"פ שכתבוהו וחתמוהו ונתנוהו לו וחזר ונתנו לה הרי הגט בטל עד שיאמר לסופר כתוב ולעדים חתמו: גמ' טעמא דלא אמר תנו הא אמר תנו נותנין מני ר"מ היא דאמר מילי מימסרן לשליח אימא סיפא עד שיאמר לסופר כתוב ולעדים חתמו אתאן לר' יוסי דאמר מילי לא מימסרן לשליח
גיטין עב:ב	דתנן כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מיכן ועד י"ב חדש כתבוהו בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש אינו גט ר' יוסי אומר כזה גט
גיטין עג:א	לא תתייחד עמו אלא בפני עדים אפי' על פי עבד אפי' ע"פ שפחה חוץ משפחתה מפני שלבה גס בה בשפחתה מה היא באותן הימים רבי יהודה אומר כאשת איש לכל דבריה רבי יוסי אומר מגורשת ואינה מגורשת
גיטין עו:ב	ה"ז גיטך אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש אינו גט ה"ז גיטך מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש ה"ז גט אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש כתבו ותנו גט לאשתי כתבו גט בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש אינו גט כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש כתבו בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש אינו גט רבי יוסי אומר כזה גט

התנא רבי יוסי (רבי יוסי בן חלפתא) 189 מחלוקות

<p>קידושין ו:א</p>	<p>דתנן היה מדבר עם אשה על עסקי גיטה וקידושיה ונתן לה גיטה וקידושיה ולא פירש ר' יוסי אומר דיו ר' יהודה אומר צריך לפרש</p>
<p>קידושין כא:ב</p>	<p>במאי קמיפלגי דרבי דריש כללי ופרטי ולקחת כלל מרצע פרט באזנו ובדלת חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש של מתכת אף כל של מתכת ר' יוסי דריש ריבוי ומיעוטי ולקחת ריבה מרצע מיעט באזנו ובדלת חזר וריבה ריבה ומיעט וריבה</p>
<p>קידושין נב:ב</p>	<p>וכי אין אדם עשוי לקבל קידושין לבתו בעזרה ואין אשה עשויה לעשות לה שליח לקבל קידושיה בעזרה ועוד דחקה ונכנסה מאי תניא ר' יהודה אומר מקודשת ר' יוסי אומר אינה מקודשת אמר ר' יוחנן שניהם מקרא אחד דרשו (במדבר יח, ט) וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש ר' יהודה סבר לך ולכל צרכיך ור' יוסי סבר כאש מה אש לאכילה אף הוא נמי לאכילה</p>
<p>קידושין סד:ב</p>	<p>קדשתי את בתי הקטנה ואיני יודע אם קטנה שבקטנות או קטנה שבגדולות או גדולה שבקטנות שהיא קטנה מן הקטנות שבגדולות כולן אסורות חוץ מן הגדולה שבגדולות דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר כולן מותרות חוץ מן הקטנה שבקטנות</p>
<p>קידושין סד:ב</p>	<p>דתנן הנודר עד הפסח אסור עד שיגיע עד פסח אסור עד שיצא עד פני פסח רבי מאיר אומר אסור עד שיגיע רבי יוסי אומר עד שיצא</p>
<p>קידושין סד:ב</p>	<p>המקדש את בתו סתם אין הבוגרות בכלל מי שיש לו שתי כיתי בנות משתי נשים ואמר קדשתי את בתי הגדולה ואיני יודע אם גדולה שבגדולות או גדולה שבקטנות או קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולות שבקטנות כולן אסורות חוץ מן הקטנה שבקטנות דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר כולן מותרות חוץ מן הגדולה שבגדולות</p>
<p>קידושין סד:ב</p>	<p>והתניא זה הכלל כל שזמנו קבוע ואמר עד פני רבי מאיר אומר עד שיצא רבי יוסי אומר עד שיגיע</p>
<p>קידושין עב:ב</p>	<p>ת"ר גר נושא ממזרת דברי ר' יוסי רבי יהודה אומר גר לא ישא ממזרת אחד גר אחד עבד משוחרר וחלל מותרים בכהנת</p>
<p>קידושין עב:ב</p>	<p>ת"ר ממזירי ונתני טהורים לעתיד לבא דברי ר' יוסי רבי מאיר אומר אין טהורים אמר לו ר' יוסי והלא כבר נאמר (יחזקאל לו, כה) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם אמר לו ר' מאיר כשהוא אומר מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם ולא מן הממזרות</p>
<p>קידושין עד:ב</p>	<p>תנו רבנן בן תשע שנים ויום אחד גר עמוני ומואבי מצרי ואדומי כותי ונתין חלל וממזר שבאו על הכהנת ועל הלוי ועל בת ישראל פסלוה רבי יוסי אומר כל שזרעו פסול פוסל וכל שאין זרעו פסול אינו פוסל רבן שמעון בן גמליאל אומר כל שאתה נושא בתו אתה נושא אלמנתו וכל שאי אתה נושא בתו אי אתה נושא אלמנתו</p>
<p>קידושין עה:א</p>	<p>דתנא קמא סבר כי כהן גדול באלמנה מה כהן גדול באלמנה שביאתו בעבירה ופוסל בה אף כל שביאתו בעבירה פוסל ורבי יוסי סבר כי כ"ג באלמנה מה כ"ג באלמנה שזרעו פסול ופוסל אף כל שזרעו פסול פוסל לאפוקי מצרי שני שאין זרעו פסול דאמר קרא (דברים כג, ט) בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל השם רשב"ג אומר כל שאתה נושא בתו אתה נושא אלמנתו וכל שאי אתה נושא את בתו אי אתה נושא אלמנתו</p>
<p>קידושין עה:א</p>	<p>דר' יוסי סבר כי כ"ג באלמנה מה כהן גדול באלמנה שזרעו פסול ופוסל אף כל שזרעו פסול פוסל ורשב"ג ככהן גדול באלמנה מה כ"ג באלמנה שכל זרעו פסול אף כל שכל זרעו פסול פוסל אפילו נקבות לאפוקי גר עמוני ומואבי דנקבות הוו כשרות לבא בקהל דאמר מר עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית</p>
<p>קידושין עו:א</p>	<p>הנושא אשה כהנת צריך לבדוק אחריה ארבע אמהות שהן שמנה אמה ואם אמה ואם אבי אמה ואמה ואם אביה ואמה ואם אבי אביה ואמה לוי וישראלית מוסיפין עליהן עוד אחת אין בודקין לא מן המזבח ולמעלה ולא מן הדוכן ולמעלה ולא מן הסנהדרין ולמעלה וכל שהוחזקו אבותיו משוטרי הרבים וגבאי צדקה משיאין לכהונה ואין צריך לבדוק אחריהן רבי יוסי אומר אף מי שהיה חתום עד בערכי הישנה של ציפורי רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר אף מי שהיה מוכתב באסטרטיא של מלך</p>